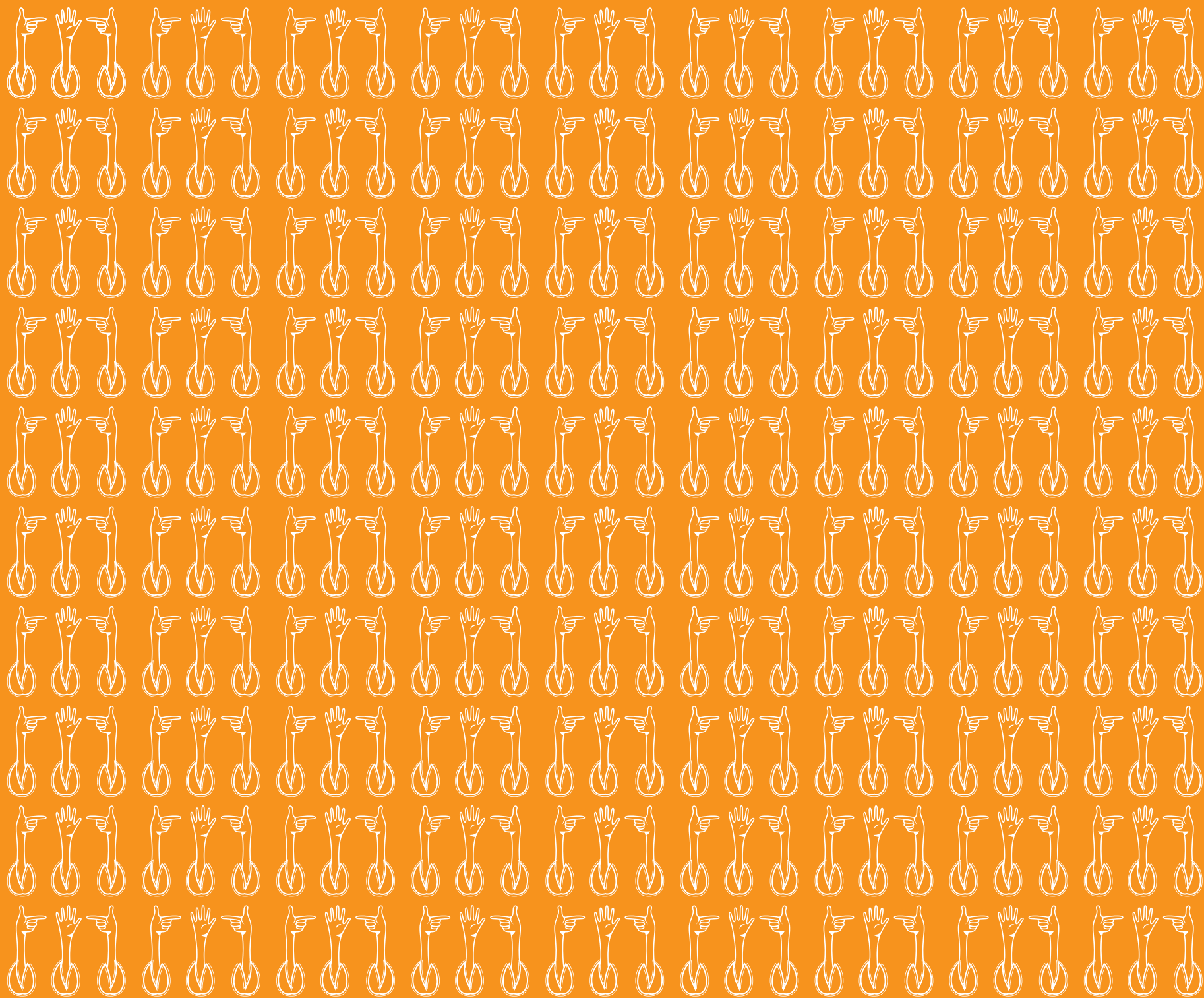

A!

Akademia
Animacji

od Pestki do Pomarańczy
od Inspiracji do Działania

A!

Akademia Animacji

od Pestki do Pomarańczy
od Inspiracji do Działania

Akademia Animacji

T Akademia Animacji powstała z myślą o młodzieży z małych miast i wsi, która ma pomysł na wydarzenie kulturalne w swojej miejscowości, takie jak: przegląd filmów, wernisaż fotografii, happening, zaproszenie ciekawych artystów.

Młodzi ludzie często nie wiedzą, od czego zacząć, zastanawiają się: Kto może im pomóc? Gdzie szukać na to pieniędzy? Jak napisać wniosek? Jak zrealizować projekt?

Odpowiadając na ich potrzeby, w ramach Akademii, prowadzimy warsztaty, podczas których inspirujemy do aktywności twórczej, definiowania swoich potrzeb, realizowania własnych pomysłów metodą projektu. Co ważne, dajemy młodzieży wsparcie merytoryczne, finansowe i konsultacje z lokalnymi animatorami kultury. Podczas pierwszej edycji Akademii Animacji dofinansowaliśmy 6 projektów młodzieżowych z miasteczka Olecka (woj. war.-maz.).

Animatorzy Akademii:

Ania Olczyk-Grabowska

T Jako animator kultury jestem w ciągłym biegu i daję z siebie 100% energii. Praca animatora nakręca moją życiową witalność i sprawia, że mogę robić interesujące projekty z ciekawymi ludźmi. To też moja pasja, razem – energetyzujące, choć niebezpieczne połączenie. Trudno powiedzieć „dość!”

W Akademii Animacji jestem matką i ojcem projektu, pomysłodawczynią i menedżerką. Organizacja Akademii sprawiła mi ogromną frajdę. Spotkaliśmy się ze 180 młodymi ludźmi, którzy otrzymali szansę na zrealizowanie ciekawych inicjatyw kulturalnych w swojej miejscowości. Chodziło o to, by pobudzić drzemającą w nich kreatywność i zainspirować do działania. Zasiać pestkę, by wyrosła pomarańcza.

Udało się!

Joanna Ogrodowska

T Jako animator jestem przewodnikiem młodzieży na drodze do poznawania własnego potencjału twórczego.

W Akademii Animacji jestem pełnym wiary kibicem młodzieży realizującej projekty.

Roman Karsztun

T Praca animatora to właściwie niekończący się projekt – na życie, na działanie, na organizowanie czasu wolnego, na odpoczynek. Wyznaczam sobie cel, metodę, formę i ... działam. Najlepiej, gdy moje cele pokrywają się z celami osób, z którymi pracuję...;-) W Akademii Animacji jestem dyskretnym opiekunem.

Projekty młodzieży realizowane w ramach Akademii Animacji

Projekt: Ocalić od zapomnienia

Troje młodych ludzi – dwie dziewczyny i jeden chłopak, wspólna pasja – fotografia. Joanna, Klaudia i Łukasz postanowili skorzystać ze swojego dotychczasowego doświadczenia w dziedzinie obróbki oraz wytwarzania zdjęć i zrobić coś dla gminy Olecko. Doskonalić swój warsztat fotograficzny, zapragnęli udokumentować obiekty z terenu gminy, z którymi w wielu przypadkach czas nie obszedł się łaskawie. Projekt zwieńczyła wystawa, na której każdy z mieszkańców mógł na nowo odkryć najciekawsze i najpiękniejsze zakątki gminy.

Projekt: Z wizytą u pradiadków

We współczesnej szybko zmieniającej się rzeczywistości coraz rzadziej młodzież chce poznawać swoje korzenie. Dlatego tym bardziej cieszy inicjatywa dzieci, rodziców i prowadzącej z zespołu „Pokolenie”. Przez trzy miesiące młodzież badała tradycje rodzinne, codzienność i obyczaje pradiadków, a także popularne w ich młodości zajęcia, takie jak: wyplatanie koszyków, wyszywanie haftem krzyżykowym czy pieczenie chleba i sękacza. Dokumentację z projektu stanowi kronika zespołu dostępna między innymi na stronie internetowej Fundacji Przystanek Twórczość.

Projekt: Kalendarz wspomnień

„Cudze chwalicie, swego nie znacie” to nie tylko stare polskie powiedzenie, ale też tytuł wystawy, jaką zrealizowały cztery młode dziewczyny i pasjonatki sztuki. Mimo że Sandra, Joanna, Ewa i Elżbieta nie pochodzą z Olecka, postanowiły zagłębić się w historię tego miasta. Poprzez wywiady z jego mieszkańcami, gromadzenie archiwum historycznego miasta oraz fotografowanie wyjątkowych miejsc gminy dziewczyny stworzyły prezentację i wystawę, która dotarła do młodzieży a jednocześnie przywołała wspomnienia osób starszych. W ramach projektu powstał również folder streszczający historie miejsc ukazanych na wystawie.

Projekt: Grupa Kabaretowa „Tiramisu”

Nie łatwo sprawić, by na twarzach innych zagościł uśmiech. Ale kiedy wspólną pasją jest rozmieszanie, nic nie stoi na przeszkodzie, by założyć kabaret! Sześcioro młodych ludzi postanowiło spróbować swoich sił i, po przejściu odpowiednich warsztatów z artystami z kabaretu „Świerszczchrząszcz”, stworzyli własne, autorskie skecze. Potem pokazali je mieszkańcom gminy Olecko, seniorom z Domu Spokojnej Starości oraz wychowankom Domu Dziecka. Zabawa z Tiramisu gwarantowana!

Projekt: Stop Klatka Fest

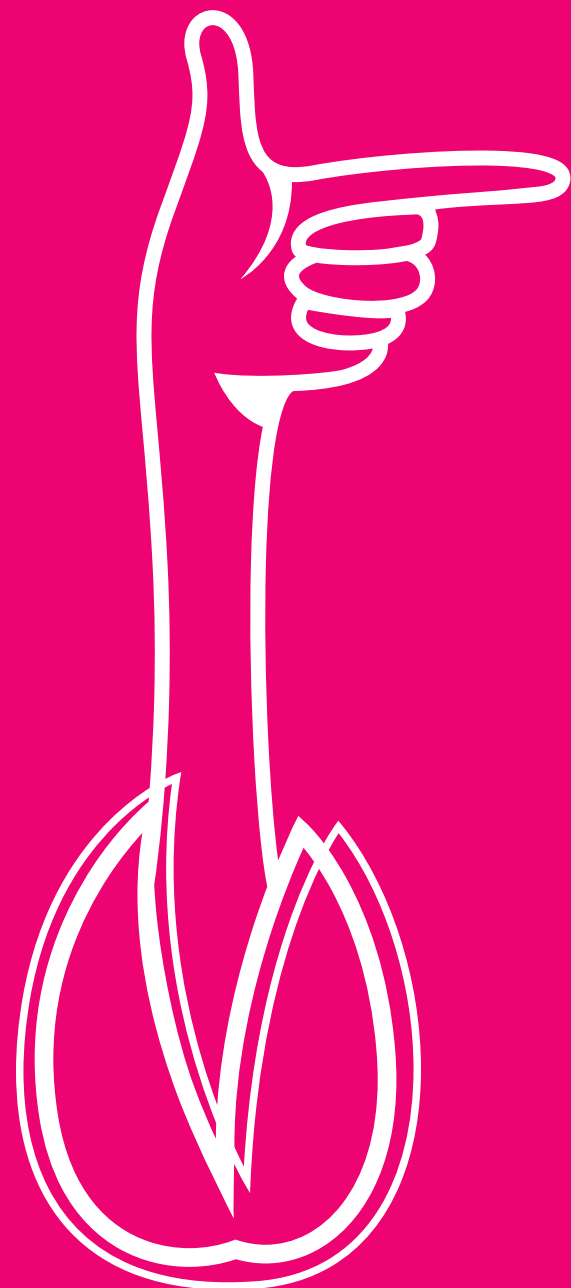
Brygida, Dastin, Michał, Maciek, Adam i Daniel to doświadczeni, jak na swój młody wiek, działacze społeczni. Postanowili stworzyć festiwal filmowy „Stop Klatka Fest” – projekt, którego uczestnicy oprócz zdobycia warsztatu filmowego stworzyli własne etiudy i zaprezentowali młodzieży podczas Przeglądu Filmowego. W przedsięwzięciu udział wzięli nie tylko jego pomysłodawcy, ale przede wszystkim uczniowie szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych, którzy sami zgłosili się do udziału w projekcie.

Projekt: Grupa plastyczna „Ołówkiem w lustrze”

Sztuka często idzie w parze z dobroczynnością. Wiedzą o tym nie tylko dorośli. Młodzież postanowiła zorganizować warsztaty plastyczne, podczas których poznała techniki szkicu rysunku twarzy. Zdobyte umiejętności posłużyły do stworzenia prac plastycznych, zaprezentowanych mieszkańcom gminy na przygotowanej wystawie. To jednak nie wszystko. Szkice zostaną zlicytowane na specjalnej aukcji, z której cały dochód będzie przekazany na Samodzielny Publiczny Zespół Zakładów Opieki Długoterminowej w Jaśkach.

Jesteś młody, kreatywny i aktywny?

Lubisz ludzi i chciałbyś spożytkować swoją energię w twórczy sposób? Masz pomysł na ciekawe działanie kulturalne w twojej miejscowości i nie wiesz, jak się za nie zabrać: wejdź na stronę:

www.akademiaanimacji.pl
napiś: kontakt@tworcosc.org.pl

Inspirujemy i działamy!

Jak to zrobić?

Od Inspiracji do Działania

Młodzi ludzie często mają pomysł na interesujące wydarzenie artystyczne w swojej miejscowości: koncert, pokaz, happening. Niejednokrotnie są to pomysły niezwykle oryginalne. Jednakże wiele koncepcji pozostaje nieukończonych, ponieważ autorzy nie wiedzą – „jak”, „do kogo” i „z kim” mogliby je wykonać.

Projektem kulturalnym może być np. stworzenie musicalu, pracowni komiksu, zorganizowanie wieczoru kabaretowego, warsztatów fotograficznych, czy też odnawianie zabytków. Możemy realizować również projekty społeczno-kulturalne, wykorzystujące działania artystyczne, niosące pomoc osobom będącym w trudnej sytuacji, bądź grupom defaworyzowanym. Przykładem tego typu działań może być: czytanie bajek dzieciom z domu dziecka, ozdabianie kolorowymi obrazami ścian szpitala, zorganizowanie przeglądów filmów dla osób niesłyszących.

Warto urzeczywistniać swoje marzenia, w czym bardzo pomocna okazuje się metoda projektu, pozwalająca na przejście od pomysłu do działania. Chcąc zrealizować swój artystyczny zamiar, warto odpowiedzieć sobie na zasadnicze pytania:

*Co chciałbym zrobić?
Dlaczego?
Gdzie?
Kiedy?
Z kim i dla kogo?
Jak?
Kto może mi pomóc?*

Każdy projekt składa się z kilku etapów:

- analiza potrzeb – czego nam brakuje?
- określenie celów i zebranie informacji
- planowanie działań
- promocja
- działanie
- ewaluacja

Odpowiedzi na te pytania pomogą sprecyzować pomysł, zaplanować działania i zebrać zespół.

Co daje realizowanie własnych projektów?

- spełnienie swoich marzeń, zainteresowań, pasji,
- frajdę i wielką przygodę,
- umiejętność współpracy w grupie,
- możliwość sprawdzenia się,
- wiarę we własne możliwości i umiejętności,
- nowe kontakty z ludźmi,
- wywieranie wpływu na otaczającą nas rzeczywistość,
- poszerzenie swoich horyzontów,
- poczucie odpowiedzialności i samodzielności,
- sprawienie radości innym ludziom,
- możliwość odnalezienia swojej ścieżki zawodowej,
- uczy dobrej organizacji czasu i działań,
- poczucie, że jestem potrzebny,
- satysfakcję.

Jak zaktywizować młodzież do realizowania projektów kulturalnych?

Scenariusz

Scenariusz ten powstał z myślą o was, czyli zaangażowanych nauczycielach, chcących wiedzieć, w jaki sposób można zainspirować młodzież do aktywnego działania i realizowania projektów kulturalnych w szkole, mieście, i na wsi. Podczas licznych przedsięwzięć realizowanych przez Fundację Przystanek Twórczość zauważyliśmy, że młodzież ma wiele ciekawych pomysłów, ale często brakuje jej wiary we własne możliwości oraz wsparcia dorosłej osoby.

Młodzi ludzie zastanawiają się: Kto im może pomóc? Gdzie szukać pieniędzy na projekt? Jak napisać wniosek? Jak zrealizować zaplanowane działania? Najczęściej proszą o pomoc nauczyciela wiedzy o kulturze, języka polskiego lub wiedzy o społeczeństwie. Czasami jednak pedagogzy są równie bezradni. Brakuje im rzetelnych źródeł informacji. Dlatego chcielibyśmy zaproponować kilka interesujących rozwiązań, ćwiczeń i pomysłów gotowych do wykorzystania w pracy z młodzieżą. Zachęcamy również, by nauczyciele sami inspirowali podopiecznych do własnych działań twórczych.

Oczywiście scenariusz kierujemy do nauczycieli, dla których tego rodzaju praca jest fascynującą przygodą, wyzwaniem, a nie przykrym obowiązkiem. Liczymy na ludzi z pasją, chętnych do współpracy, czasem niepokornych, będących społecznikami, animatorami i partnerami w pracy. Ważne, by byli autentyczni i otwarci na młodzież.

W pierwszej części zaproponowaliśmy wam działania, dzięki którym wyzwolicie w młodzieży potrzebę aktywności twórczej, generowania własnych pomysłów, szukania wspólnych tematów. W tym miejscu warto wyjaśnić definicję animatora kultury, żeby nie kojarzyła się błędnie z pracownikiem domu kultury, panią pilnującą wystawy, bądź reżyserem filmów animowanych. Chcemy też zmienić przekonanie, że aby zainicjować twórcze wydarzenie, trzeba mieć od razu wielki talent. Wyprowadzimy wszystkich z błędu i pokażemy, że „Każdy może być artystą!”.

Natomiast druga część warsztatów nastawiona jest na pracę nad projektem kulturalnym. Skoncentrujemy się na tym, jak wspierać młodzież podczas pisania i realizowania wniosku. Jak napisać wniosek? Gdzie można go złożyć? Jak precyzować cele projektu? W jaki sposób rozwiązywać konflikty w grupie? Opiszemy również kilka ciekawych inicjatyw, zrealizowanych przez młodzież przy wsparciu nauczycieli, psychologów, animatorów kultury.

Jak zainspirować Młodzież do działań twórczych?

Uwagi techniczne:

1. Poświęć na warsztaty kilka godzin, bez przerywania twórczego procesu dzwonkiem po 45 minutach lekcyjnych.
2. Sala powinna dawać komfort, warto wystawić ławki, by nie kojarzyły się uczniom z lekcją.
3. Zadbaj o to, by w sali znalazły się: rzutnik multimedialny, duże kartki papieru i flamastry.
4. Jeśli masz taką możliwość, przeprowadź zajęcia poza szkołą: pobliski dom kultury, galeria, świetlica młodzieżowa to świetne miejsca.

Celem zasadniczym tego warsztatu jest pokazanie młodzieży, czym jest animacja kultury, na przykładzie konkretnych projektów, filmów i zadań. Warto zaprezentować projekty realizowane przez młodzież w małych miastach i wsiach z całej Polski. Dodatkowo można na zajęcia zaprosić osobę zajmującą się animacją kultury, która opowie o swoich działaniach. Zachęcamy także do aktywnych ćwiczeń, bazujących na pasjach uczniów, które jednocześnie pobudzą kreatywne myślenie. Pokażmy im, że aby zainicjować twórczą sytuację, potrzebują jedynie chęci, odwagi, kolorowego papieru i wyobraźni.

Poznajemy potencjał grupy.

Na wstępie warsztatów warto dowiedzieć się, jaki potencjał tkwi w grupie, gdyż to on będzie bazą wyjściową do dalszej pracy i działań. Warto, by każda z osób powiedziała, jakie ma preferencje, czym zajmuje się w wolnym czasie, czy interesuje się kulturą, a może jest wolontariuszem pracującym w hospicjum.

Młodzież z małych miejscowości często mówi o swoich dokonaniach, pasjach, zainteresowaniach z dużą skromnością i skrępowaniem. Ważne więc, by prowadzący ośmielił grupę, stworzył przyjazny klimat, sytuację bezpieczną dla wszystkich. Istotne, by dopytywał, zachęcał do otwartości, ale nie był wścibski. Należy pamiętać, że nie każdy musi mieć ochotę na uzewnętrznienie swoich zainteresowań. Np. Maciek powiedział, że interesuje się breakdancem. Warto więc zapytać: czy samodzielnie uczy się tańczyć, a może należy do jakiejś grupy? ile godzin w tygodniu poświęca na taniec? od jak dawna tańczy? jakie emocje mu towarzyszą, gdy tańczy?

Cztery koła. Co nas łączy, a co różni?

Prosimy młodzież o zarysowanie na kartce czterech kół i wypełnienie ich w środku (graficznie, bądź pisemnie). Moje ulubione:

1. miejsce
2. kolor
3. filmy/książki
4. zajęcia

Następnie aranżujemy wystawę i oglądamy obrazki, zastanawiając się nad podobieństwami i różnicami w grupie. To na nich młodzież będzie bazować, realizując projekty.

Wyjaśnienie definicji:

animator kultury, animacja społeczna, idea animacji kultury, organizacja pozarządowa.

Spotkanie z animatorem kultury.

Interesujące może okazać się bezpośrednie spotkanie z animatorem kultury, który opowie o swoich działaniach, sposobach aktywizacji środowiska lokalnego, powodzeniach i przeszkodach. Młodzież będzie miała okazję zapytać o interesujące ich zagadnienia. Ponadto taki pasjonat może „zarazić” młodzież swoim entuzjazmem. Jeśli nie znasz w swojej miejscowości animatora kultury, zapytaj o taką osobę w Domu Kultury, Urzędzie Miasta, organizacjach pozarządowych, poszukaj w Internecie.

Kulturalna mapa mojej miejscowości.

Młodzież dzielimy na grupy 4-5 osobowe. Prosimy o stworzenie kulturalnej mapy swojej miejscowości i zaznaczenie miejsc, w których stykają się z kulturą, ciekawymi inicjatywami, mogą to być np. klub, świetlica, szkoła, dom kultury, plac, galeria, kino itp. Mapa ta jest subiektywna, grupa zaznacza miejsca, według niej, atrakcyjne, ważne, ciekawe lub takie, które, jej zdaniem, mają potencjał, by stać się atrakcyjnymi artystycznie. Potrzebne będzie ogólne omówienie prac, a także wspólne zastanowienie się nad tym, w jaki sposób można skorzystać ze sporządzonych map.

Plakat.

Poproś, by młodzież dobrała się w grupy. Kolejne zadanie polega na tym, by na dużych kartkach zrobić plakat, odpowiadający na pytanie: „Dlaczego warto być aktywnym?”. Oczywiście, każda z grup po zastanowieniu się może wybrać inną motywację bycia aktywnym, np. dla satysfakcji, rozwoju, poznawania ciekawych ludzi itp. Dużą radość sprawi młodzieży prezentacja plakatów przed innymi grupami.

- Alternatywna wersja tego zadania to zrobienie na kartkach komiksu pt.: „Krótka historia, dlaczego warto działać?“, bądź zrealizowanie krótkiej scenki pantomimicznej.

Potrzebne materiały:
duże kartki, pastele olejne,
papier, flamastry.

Generator pomysłów.

Tym razem przechodzimy do autorskich pomysłów młodzieży na projekty kulturalne. Zachęcamy do wypisywania na dużych kartkach, na zasadzie „burzy mózgów”, jak największej liczby pomysłów na inicjatywy kulturalne,

Uwagi techniczne:
duże kartki, np. szare (dużo tańsze), kolorowe flamastry, farby plakatowe, pędzle, kredki, ewentualnie pastele olejne.

Prezentacja filmów, zdjęć, przykładów zrealizowanych projektów młodzieżowych.

Warto zaprezentować młodzieży przykłady konkretnych, zrealizowanych już przez młodych ludzi, projektów. Dzięki temu będą mogli zobaczyć, że wielu ludzi w podobnym wieku skutecznie podejmuje własne inicjatywy twórcze, mając z tego dużą frajdę. Będzie to dodatkowa inspiracja do pracy nad własnymi pomysłami. Po prezentacjach dobrze jest z młodzieżą omówić filmy i przykłady projektów, zapytać, co im się najbardziej podobało, dlaczego ci ludzie to robią, co zyskujemy dzięki samodzielnie podejmowanym inicjatywom.

Polecamy filmy:
Fundacji Przystanek Twórczość – „W świecie lalki teatralnej”
Akademii Rozwoju Filantropii – „Inspiracja – Aktywacja”
Towarzystwa Inicjatyw Twórczych – „Dla”

Jak wspierać młodzież w pisaniu wniosku i realizowaniu projektu kulturalnego?

Tym razem proponujemy, naszym zdaniem, skuteczne pomysły, motywujące młodzież do spisania swoich koncepcji, podjęcia próby napisania wniosku i realizowania planów. Wskażemy także miejsca, które finansują projekty młodzieżowe. Postaramy się dać kilka prostych rad, jak pomóc młodzieży uniknąć katastrofy podczas pracy nad projektem, jak rozwiązywać konflikt i skutecznie komunikować się.

Mam pomysł i co dalej...

Przychodzi do nas młody człowiek z fantastycznym pomysłem i chciałby go zrealizować. Warto więc poinformować o możliwości napisania wniosku i złożenia w odpowiedniej instytucji bądź organizacji. Zanim jednak to nastąpi, zadaj mu podstawowe pytania i poproś, by za trzy dni wrócił z gotowymi odpowiedziami na nie. Patrz obok

które sami chcieliby zrealizować. Zaznaczymy, że każda idea jest dobra i warto ją zapisać. Młodzież pracuje w zespołach 4-5 osobowych z dowolnie przez siebie wybranymi osobami. Pozwólmy im na kreatywność i odnotowanie nawet najbardziej abstrakcyjnych pomysłów, np. konkurs „Mam talent w szkole” czy „Wystawa fotografii”. Patrząc na zapisane plakaty, nie krytykujemy, nie oceniamy, nie śmiejemy się z pomysłów – stwarzamy w grupie atmosferę akceptacji. W trakcie realizacji zadań może się okazać, że projekt, który naszym zdaniem był niewykonalny, młodzież będzie w stanie zrealizować.

Twórcze zadanie domowe. Blogujemy!

Proponujemy, aby każdy uczestnik warsztatu, po zajęciach, zrobił ciekawe zdjęcie swojemu przyjacielowi, babci, sąsiadowi, obcemu człowiekowi. Dodatkowo, by zadał tej osobie dwa pytania: Np. Co Cię cieszy w życiu? Zachęmy ich do spisania odpowiedzi i wraz ze zdjęciem zamieszczenia na szkolnym blogu.

Warto podkreślić, iż umieszczamy zdjęcie i wypowiedzi osób, które się na to zgodziły.

Oto one:

- Jaki masz pomysł na projekt kulturalny?
- Jaki jest Twój cel?
- Jakie chcesz konkretnie podjąć działania, i w jakiej formie?
- Do kogo kierujesz te działania?
- Kto Ci może pomóc? (osoby, instytucje, organizacje, media)
- Z kim będziesz realizował/a projekt?
- W jaki sposób zaprezentujesz efekty?

Jeśli nie wróci, to nie martw się, przy realizacji projektów nie można mieć słomianego zapału. Jeśli wróci, to wspaniale! Oznacza to, że przed nami stoi młody człowiek, który ma opracowany pomysł na swoje działanie. Może to przyszły animator kultury?

Oto przykładowe programy:

- **Młodość w działaniu**
Odbiorcy: młodzież w wieku 13-30 lat, grupy nieformalne;
Młodość w działaniu to program Unii Europejskiej wspierający uczestnictwo w kształceniu pozaszkolnym, czyli edukacji pozaformalnej. Jest skierowany do młodych ludzi oraz do osób pracujących z młodzieżą. www.mlodziestwo.org.pl
- **Lokalny Fundusz Młodych**
Odbiorcy: organizacje pozarządowe działające we współpracy z grupami młodzieżowymi;
Jego główną ideą jest aktywizacja młodych ludzi w wieku 16-19 lat w małych miejscowościach do 5.000 mieszkańców poprzez stworzenie systemu dofinansowania lokalnych projektów młodzieżowych z udziałem pieniędzy gminnych oraz innych sponsorów. www.pcyf.org.pl
- **Działaj Lokalnie**
Odbiorcy: lokalne instytucje, grupy nieformalne, społeczności lokalne z całej Polski;
Finansowane są zarówno projekty społeczno-edukacyjne, jak i te nastawione na podtrzymywanie tradycji, a także promujące turystykę i przedsiębiorczość. www.dzialajlokalnie.pl

Warto zajrzeć też:

www.makeaconnection.pl www.aktywnawiosna.pl
www.mmk.e.org.pl www.akademiaanimacji.pl

Kto sfinansuje pomysł?

Jest coraz więcej instytucji i organizacji, które finansują inicjatywy młodych. Pomóżmy im znaleźć program odpowiadający ich pomysłowi. Warto poszukać takich informacji na specjalnych portalach (www.ngo.pl), stronach organizacji pozarządowych czy europejskich funduszy. Wnioski często mogą składać grupy nieformalne, czyli mały zespół, który ma sprecyzowany cel

i chce go zrealizować, np. zorganizować festiwal. Grupa taka charakteryzuje się elastyczną strukturą. Zdarza się i tak, że wniosek może złożyć jedynie organizacja pozarządowa. W takiej sytuacji warto znaleźć organizację, która ma cele statutowe zgodne z celami projektu młodzieży i poprosić o pomoc. Ludzie pracujący w stowarzyszeniach, fundacjach to często społecznicy, są otwarci i życzliwi. Na pewno pomogą młodzieży złożyć wniosek za pośrednictwem ich organizacji, która ma formę prawną.

● Lokalny sponsor (nie tylko wesprze finansowo)

Czasem wsparcia szukamy daleko, a okazuje się, że możliwości pomocy są bardzo blisko. Jeśli młodzież potrzebuje odpowiedniego sprzętu, czy materiałów rzeczowych, warto zastanowić się, kto dysponuje takimi narzędziami/materiałami u nas w okolicy. Mogą być to – stolarz, firma budowlana, ale także wujek czy dziadek, którzy chętnie zaoferują nam swoją pomoc, a także pożyczą/oddadzą materiały przydatne do realizacji projektu.

Wniosek

To chyba najtrudniejszy etap dla młodego człowieka, któremu formularze wydają się niezrozumiałe, kojarzą się z urzędami i biurokracją. Postarajmy się wytłumaczyć niejasne zagadnienia i zapewnić, iż dobre opisanie wniosku pomoże podczas realizacji działań zaplanowanych w projekcie.

● Nie piszemy wniosku za młodzież!

Ten błąd popełniło wielu nauczycieli, którzy później, niestety, musieli dźwigać na swoich barkach ciężar całego projektu. Ważne, by młodzież od początku przejęła inicjatywę.

Spotkajmy się

W momencie, gdy grupa jest gotowa do opisania własnych pomysłów, czyli napisania wniosku o dotację, warto zaproponować jej spotkanie w celu podzielenia się obowiązkami. Spotkanie powinno być dobrze zaplanowane: Gdzie? Kiedy? O której godzinie? Na ile czasu się spotykamy? Dobrze, gdy takie spotkanie odbędzie się w warunkach pozaszkolnych. Ale również szkolna świetlica po lekcjach jest dobrym miejscem. Podczas spotkania każdy zapoznaje się z formularzem wniosku o dotację (z pytaniami, na które trzeba odpowiedzieć). Następnie młodzież dzieli się rolami-obowiązkami. Np. Anita będzie odpowiedzialna za opisanie celów projektu. Anita może kogoś poprosić o pomoc i 2-3 osoby mogą nad tym pracować.

- **WAŻNE:** do każdego z zadań młodzież zgłasza się samodzielnie, my możemy zachęcać, ale nie zmuszać, bo wówczas wniosek nie powstanie. Osoby motywowane zewnątrz (bo nauczyciel kazał) często rezygnują z aktywności. Takie spotkania można kontynuować, np. raz w tygodniu na pół godziny, by omawiać bieżącą pracę. Doświadczenie mówi, że bez spotkań zespołu i przepływu informacji zapak – nawet chętniej grupy – szybko wygasa.

Realizacja. Co nas może spotkać?

Nareszcie coś się dzieje! Młodzież uważa ten etap za najciekawszy i najprzyjemniejszy w pracy przy projekcie. Kiedy wszystko przebiega płynnie, zgodnie z harmonogramem i założeniami, to mamy komfortową sytuację. Właściwie rola nauczyciela ogranicza się do czujnego obserwowania i bycia dobrym duchem projektu. Jednakże często pojawiają się problemy wynikające z niewłaściwego przebiegu informacji, złej komunikacji i organizacji działań. Wtedy wkraczasz rozważnie do akcji!

Warto na wstępie zaproponować młodzieży jasny podział obowiązków, który ułatwi im pracę: kto?, kiedy?, jak?, z kim?, co? gdzie? – ROBI. Rozdzielenie pracy stwarza komfortową sytuację, pozwala zaangażować wszystkich w projekt, więc jedna osoba nie czuje się nadmiernie obciążona i wykorzystana. Ponadto wiemy, kto jest odpowiedzialny za ewentualne niedociągnięcia.

Kilka wskazówek do pracy z młodzieżą:

- Staraj się być partnerem.
- Uważnie słuchaj potrzeb młodzieży.
- Doradź, ale nie narzucaj swoich pomysłów.
- Młodzież wie, czego chce, zaakceptuj to.
- Nie udawaj na każdym kroku, że wiesz lepiej, masz większe doświadczenie, jesteś mądrzejszy.
- Nie moralizuj.
- Pozwól im na błędy, dzięki nim się uczą.
- Nie wyręczaj młodzieży, poradzą sobie.
- Zarażaj ich swoim entuzjazmem.
- Pokaż, że wierzysz w ich projekt.
- Pomóż im w potrzebie.
- Bądź wymagający i konsekwentny.
- Nie krytykuj.
- Chwal i ciesz się razem z nimi.

Mogą pojawić się problemy komunikacyjne w grupie, wynikające z różnicy poglądów, podejścia do danego zagadnienia i odmiennych temperamentów. Jeśli młodzież potrafi sama poradzić sobie z tą trudną sytuacją, to nie mamy się o co martwić. Zdarza się jednak i tak, że na skutek sytuacji konfliktowej rozpada się zespół, czy też kilka osób rezygnuje z dalszej realizacji projektu. Pomoc nauczyciela w takiej sytuacji jest wręcz konieczna.

Postarajmy się zorganizować wspólne spotkanie, na którym obie strony konfliktu będą mogły wyjaśnić kłopotliwą sytuację i poszukać właściwego rozwiązania. Nie bójmy się trudnych rozmów, czasami po zażegnanym kryzysie grupa rozkwita i mobilizuje się do pracy. Większość nauczycieli zna go ze swojej praktyki zawodowej z młodzieżą – tzw. „słomiany zapach”. Jak sobie z tym radzić? Warto od początku postawić sprawę jasno, że czeka ich ciężka praca, wymagająca zaangażowania i czasu. Jeśli jesteśmy w stanie oszacować, można od razu powiedzieć, ile godzin tygodniowo powinni przeznaczyć na projekt. Osoby leniwe zapewne się przestraszą i zrezygnują, natomiast prawdziwi entuzjaści – nie!

Normalne jednak jest, że realizacja projektów wywołuje różne, czasem skrajne, emocje. Początkowo, kiedy młodzi ludzie dowiadują się, że ich projekt otrzymał dofinansowanie, odczuwają entuzjazm i euforię. Później okazuje się, iż trzeba poświęcić swój czas, a nie widać jeszcze rezultatów. Pojawiają się wątpliwości, czy rzeczywiście warto, co mi to da, po co się w to angażowałem/am, mając tak dużo szkolnych obowiązków. Po tak zwanej „czarnej godzinie” pojawiają się jaśniejsze chmury, gdy tylko młody człowiek dostrzega pierwsze rezultaty. Nabiera wtedy coraz większego przekonania, że warto się zaangażować, bo robi się ciekawie. Najbardziej satysfakcjonującym momentem jest oczywiście finał, kiedy młodzi ludzie prezentują efekty swojej ciężkiej pracy. Otrzymują burzę oklasków, zostają zauważeni i docenieni przez rówieśników, nauczycieli, rodziców. Mają poczucie, że dokonali czegoś wielkiego i wartościowego dla siebie i dla innych. Zaczynają wierzyć w swoje możliwości!

Ewaluacja i raport końcowy.

Zasugeruj młodzieży spotkanie, na którym mogliby zrobić podsumowanie całego projektu. Zachęć do zastanowienia się nad pozytywnymi i negatywnymi aspektami realizowanego projektu: co było dobre, z czego są zadowoleni, czy zakładane cele zostały osiągnięte, jakie popełnili błędy i czy można było ich uniknąć. Trudność może im sprawić raport końcowy składany do instytucji finansującej projekt, dlatego zachęcamy byś sprawdził go pod względem merytorycznym i finansowym zanim młodzież zdecyduje się go złożyć.

Jeśli chcesz wiedzieć więcej...

Jeśli chciałbyś dowiedzieć się więcej o animacji kultury, lokalnych inicjatywach, zarządzaniu projektem, polecamy następujące pozycje:

- „IMPULS. ZROBIĆ COŚ – COŚ ZMIEŃĆ. 58 pomysłów na inicjatywy młodzieżowe” Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji
- „Zarządzanie projektem. Pakiet szkoleniowy” Publikacje Rady Europy
- „Inspiracja Aktywacja” Akademia Rozwoju Filantropii w Polsce
- „DLA Animacji Kultury” Towarzystwo Inicjatyw Twórczych „E”
- „Teraz. Animacja kultury” Stowarzyszenie Katedra Kultury
- „Animacja Kultury. Doświadczenie i przyszłość” Instytut Kultury Polskiej

Fundacja Przystanek Twórczość

Działania naszej fundacji sprawiają, że dzieci, młodzież i dorośli na moment przystają w biegu, by cieszyć się twórczym działaniem. Staramy się inspirować młodzież do podejmowania samodzielnych inicjatyw kulturalnych, wyzwać kreatywne myślenie, wspierać ich artystyczne pasje. Dzieci z małych i dużych miast mają możliwość uczestniczenia od najmłodszych lat w innowacyjnych warsztatach z edukacji artystycznej: teatralnych, filmowych, plastycznych, muzycznych. Nasze zajęcia prowadzone są zawsze aktywnymi metodami. Przystanek to również miejsce spotkań ludzi o podobnych zainteresowaniach i pasjach, którzy wzajemnie się wspierają, wymieniają doświadczeniami i tworzą.

Przez dwa lata działalności udało się nam zrealizować piętnaście projektów kulturalnych.

Kino Krótkich Filmów

To pokaz filmów wybitnych polskich dokumentalistów.

Odcienie kultury

Warsztaty artystyczne: filmowe, teatralne, plastyczne dla dzieci i młodzieży.

Szkolni Animatorzy Kultury

Uczymy młodzież jak realizować projekty kulturalno-edukacyjne.

Kierunek Kultura

Wyrównywanie szans w dostępie do edukacji artystycznej dzieci z małych miejscowości.

W świecie lalki teatralnej

Budujemy lalki teatralne, tworzymy filmy animowane, realizujemy spektakle.

Poznajemy film z drugiej strony

Spotkania z twórcami filmowymi: reżyserami, montażystami, operatorami.

De/montaż

Przegląd filmów dla młodzieży.

Magiczny Świat Filmu

Warsztaty i pokazy filmowe dla dzieci.

Kontakt:

Fundacja Przystanek Twórczość
ul. Izabelli 8/13, 01-738 Warszawa
tel. 503 471 040
e-mail: kontakt@tworczo.org.pl
www.tworczo.org.pl

koncepcja i tekst: Anna Olczyk-Grabowska
wsparcie: Anna Balcerowska, Joanna Ogródowska
fotografie: Jarosław Hełmecki/ Foto Centrum Olecko
projekt graficzny i skład: rzeczyobrazkowe.pl
wydruk: Roband
korekta: Wioletta Ciak

© Fundacja Przystanek Twórczość, Warszawa 2010

Publikacja powstała w ramach projektu Fundacji Przystanek Twórczość pt. „Akademia Animacji. od Pestki do Pomarańczy od Inspiracji do Działania”, realizowanego w ramach programu Akademia Orange.

Fundacja
Orange

